

[Elin Appel.]

somt og tvetydigt, er dog virkelig et Ben, man ikke let kan sige om, hvad Legeme det i Grunden hører til.“

Og Grundtvig drager videre den Slutning heraf, at Slesvig helst vil forbindes med Holsten, og at dette ogsaa vil være det bedste.

Jeg har gerne villet drage denne Parallel for at gøre opmærksom paa, at lige saa usikkert man stod i 30erne over for det slesvigske Spørgsmaal som Helhed — og Grundtvig maa dog siges at være en Mand, der stod i Toppen af Forstaaelsen af, hvad aandelig folkelig Kultur er —, lige saa usikkert synes man ogsaa at staa nu. Som Nordslesvigerne dengang gjorde Ende paa denne Usikkerhed, ved at de vaagnede til bevidst Danskhed fra først og fremmest gennem Aarhundreder at have været Slesviger, saaledes kunde det se ud til, at Sydslesvig nu vil gennemgaa den samme Ud-
vikling, og at vi maaske nu er inde i en Periode, som i Historien engang vil kunne faa Overskriften: Da Sydslesvig vaagnede.

Udenrigsministeren (Gustav Rasmussen): Jeg vil først gerne takke de ærede Ordførere, fordi de ikke har prøvet at faa mig til at fremsætte Udtalelser, som det i alt Fald efter min Mening vil være bedst at undgaa.

Dernæst vil jeg gerne i Anledning af det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Størmose rejste: om det var muligt at oplyse noget nærmere om Flygtningenes Valgret og Valgbarhed, sige, at jeg tror ikke, det er muligt at sige noget med fuld Sikkerhed, fordi det ikke er helt afklaret. Men paa den Foranledning, som det ærede Medlem gav, mener jeg ikke, jeg er berettiget til at tilbageholde en Meddelelse, vi har, om, hvorledes den engelske Regering ser paa dette Spørgsmaal.

Den britiske Regerings Betragtning er den, at da der efter dens Mening ikke er nogen Udsigt til, at man kan fjerne de Flygtninge fra Sydslesvig, som er kommet dertil eller i Fremtiden sandsynligvis vil komme dertil i Henhold til Aftaler mellem de store Magter med Hensyn til Gennemførelse af Potsdam-Bestemmelserne, synes det ikke muligt at overveje at berøve disse Personer — det vil sige Flygtningene i Sydslesvig — de Rettigheder, som de normalt vilde være berettigede til i et demokratisk Samfund. Det gælder Stemmeretten saavel som Retten til at drive Handel og Industri og at deltage med andre stedlige Beboere i deres Lands lokale, Distrikts- og

centrale Administration. Det vil i hvert Fald ikke være gennemførligt at anvende en Valgmetode i Sydslesvig, der er forskellig fra den, der anvendes i Resten af den britiske Zone.

Den ærede Ordfører for Det konservative Folkeparti, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, rejste Spørgsmaalet, om det var muligt ved en stor Anstrengelse fra dansk Side at tilvejebringe en Ordning, saadan at de tyske Flygtninge kunde komme ud af Sydslesvig eller kunde blive anbragt der paa en mindre uheldig Maade, end nu er Tilfældet. Jeg er glad for, at det ærede Medlem tilføjede, at han ikke vilde insistere paa et Svar med det samme. Jeg har ogsaa tidligere hørt om den Tanke, og jeg vil kun gerne ved denne Lejlighed sige, at jeg tror, der er store Betænkeligheder ved den, som jeg dog ikke mener, at det vil være rigtigt at komme ind paa her, men bortset fra det er ogsaa dette en Ting, der vil blive overvejet med Henblik paa Muligheden af at bringe nogen Lindring og nogen Forbedring i den mørke Situation, som bestaar i Øjeblikket i den Henseende.

Jeg vil gerne i øvrigt have Lov til at takke de ærede Ordførere, der paa deres Partiers Vegne gav Tilsagn om Støtte til Regeringens Bestræbelser i disse Anliggender, og jeg vil gerne takke for de Udtalelser, som de rettede til Udenrigsministeriet og til mig, og som det var en stor Glæde og Opmuntring for mig at høre.

Ordføreren for Forespørgerne (Størmose): Jeg tror, der er mange, der vil være med til at sige, at den Debat, der har udfoldet sig hidtil, kan give Anledning til megen Glæde og Tilfredshed, idet det er ganske aabenbart, at alle Ordførere har samlet sig om det, der er det aktuelt foreliggende, og det er ogsaa ganske aabenbart, at der er kommet en tydelig udtalt Enighed til Orde om de afgørende og største Spørgsmaal.

Jeg føler ikke Trang til at gaa ind paa Enkeltheder, som kunde pege tilbage i Tiden til de Uger, da vi debatterede dette Spørgsmaal under andre Former. Jeg vil gerne have Lov til at fastslaa som min egen Opfattelse, at Debatten her i Dag bærer Vidne om et meget glædeligt Fremskridt i Forstaaelse og ogsaa med Hensyn til Enighed om det, der kræves af os. Spørgsmaalene om den fremtidige statsretlige Ordning er saa godt som ikke blevet berørt under denne Debat, og til de enkelte Bemærkninger, der er gjort om dette Problem, vil jeg ikke føje noget. Det betyder ikke,